Р Е Ш Е Н И Е
№ 43501

гр. София, 06.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 09.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова
ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова
Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **7744** по описа за **2026** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК, във вр.чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на И. Т. Г., подадена чрез адв. Г. Б., срещу решение № 1930 от 02.06.2026г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 22-и състав, постановено по нахд № 18063/2025г.

В касационната жалба са въведени твърдения за неправилност на съдебния акт, поради постановяването му в противоречие с материалния закон и процесуалните правила.

Излага се, че липсвал обективен анализ на доказателствения материал, защото нямало обсъждане на всички събрани доказателства. Съдът е постановил решение, само и единствено на показанията на актосъставителя и бланкетната формулировка в АУАН и НП. Нямало данни как и по какъв начин органите са установили, че автомобилът е с „ограничена видимост /намалена прозрачност/ през страничните му стъкла, осигуряващи видимост на водача към пътя“, дори нямало посочване за кои странични стъкла става дума - за тези на предните врати или на задните, като тези изисквания били строго регламентирани. Начина на определяне степента на затъмняване било от изключителна важност, за да бъде проверено дали са спазени границите в Правило № 43 на Икономическата комисия за Европа на Организацията на обединените нации. При съставяне на АУАН не са били извършени замервания, не е посочено дали автомобила има странични огледала и не са събирани доказателства относно наличие или не на символ V, поставен върху затъмнените стъкла, което също водело до необоснованост на изводите на наказващия орган. Нямало данни и за използвано техническо средство фотометър за замерване за

светлопропускливостта на страничните стъкла. Поради това не било установено, дали стъклата са затъмнени с допълнително фолио или са били заводски тонирани.

Твърди се още, че И. Т. Г. не е извършил от субективна страна описаното нарушение по чл. 105, ал. 1 от ЗДвП. Той е представил автомобила за регистрация пред компетентния орган, който го е одобрил и регистрирал по съответния ред.

Касаторът, чрез своя процесуален представител адв. Г. Н. Б., моли да бъдат отменени решението и потвърденото с него наказателно постановление. Заявено е искане за присъждане на направените разноски, представляващи заплатен адвокатски хонорар.

Ответникът – началник група в отдел „Пътна полиция“- СДВР, чрез процесуален представител юрк. С. М. е депозирал писмени бележки на 13.08.2026г., в които се посочва следното: Решението било правилно и мотивирано, постановено въз основа на събрания доказателствен материал. Не били допуснати съществени процесуални нарушения, а наказанието е било наложено за осъществен състав на административното нарушение, доказано от обективна и субективна страна. Чрез потвърждаване на наказателното постановление, СРС е постановил валидно, допустимо и правилно решение, без наличие на касационни основания, които да обуславят неговата отмяна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и се прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на насрещната страна.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че решението следва да бъде потвърдено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доказателствата и наведените касационни основания по реда на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

С решение № 1930 от 02.06.2026г., постановено по нахд № 18063/2025г. на СРС, НО, 22-и състав е потвърдено наказателно постановление № 25-4332-023491/17.09.2025г. на началник група в отдел „Пътна полиция“- СДВР, с което на И. Т. Г. на основание чл.185 ЗДвП е била наложена глоба в размер на сумата от 20, 00 лева /10,23 евро/ за нарушение по чл.105, ал.1 ЗДвП.

Първоинстанционният съд е събрал показанията на свидетеля Е. В. С., както и писмените доказателства, приобщени по реда на чл.283 НПК. Обоснован е правен извод, че при провеждане на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, правилно е бил приложен материалният закон, като е доказано извършването на деянието по чл.105, ал.1 ЗДвП и законосъобразно е ангажирана отговорността на И. Т. Г..

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219, ал.1 АПК.

По смисъла на чл.220 АПК съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като съда трябва да прецени дали правилно са приложени материалноправните норми.

Констатирано е, че на 31.08.2025г. около 14:54 часа, в [населено място], по [улица] /с посока на движение от [улица]към [улица]/, И. Т. Г. е бил водач на МПС, марка „Л. Авиатор“, с рег. [рег.номер на МПС] . На автомобила е била ограничена видимостта /намалена прозрачността/ през страничните му стъкла, осигуряваща видимостта на водача към пътя. Съставен е бил АУАН № 4594157/31.08.2025 г. за нарушение по чл. 105, ал.1 ЗДвП. Въз основа на този акт е издадено наказателно постановление № 25-4332-023491/17.09.2025г. на началник група в отдел „Пътна полиция“- СДВР.

Решението е неправилно, поради постановяването му в несъответствие с материалния закон – отменително основание по чл. 348, ал. 1, т.1, във вр. ал.2 от НПК. Съображенията за това са

следните:
При разглеждане на спорове за отмяна на наказателни постановления, районният съд е винаги инстанция по същество- чл.63, ал.1 от ЗАНН. Това означава, извършването на цялостна проверка за спазването на закона, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя- арг. от чл.314, ал.1 от НПК, във вр.чл.84 ЗАНН.
Разпоредбата на чл. 105, ал. 1 от ЗДвП, забранява ограничаване на видимостта през челното, задното стъкло и през страничните стъкла на автомобила, осигуряващи видимостта на водача към пътя, както и намаляване на прозрачността им. Намаляването на прозрачността е допустимо само в границите на стойностите, определени в Правило № 43 на Икономическата мисия за Европа на Организацията на обединените нации (Правило № 43).
Съгласно т.4.2.1.1 от Приложение № 21 „безопасни стъкла, необходими за предното поле на видимост на водача трябва да имат нормална светлопропускливост, равна на поне 70 %“.
Липсват каквито и да е било твърдения или доказателства, че към 31.08.2025г., на страничните стъкла на лек автомобил „Л. Авиатор“, с рег. номер [рег.номер на МПС] , е имало поставено тъмно фолио или извършена каквато и да е интервенция, с което да е намалена прозрачността им. Необходимо е било установяването, че е налице намалена прозрачност на стъклата, извън границите на допустимите стойности, определени в Правило № 43 на Икономическата комисия за Европа на Организацията на обединените нации.
Начина на установяване на светлопропускливостта на стъклата на автомобила, е регламентиран в чл. 87, ал. 1, т. 7 от Инструкция № 8121з-749 от 20.10.2014 г. за реда и организацията на дейността за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение, издадена от министъра на вътрешните работи. Съгласно тази норма, полицейските органи използват мобилни технически средства и системи за проверка на светлопропускливостта на автомобилните стъкла. Разпоредбата на чл. 91, ал. 9 от Инструкция № 8121з-749 от 20.10.2014 г. предвижда, че при използване на мобилни технически средства и системи за проверка на светлопропускливостта на автомобилните стъкла, резултатите се отразяват в дневник (приложение № 18б).
Не са събрани и приети доказателства, че актосъставителят е извършил и съответно документирал проверка на светлопропускливостта на автомобилните стъкла по регламентирания начин.
Преценката дали пропускливостта на стъклата е в рамките на допустимите граници, не може да се основава единствено на визуален оглед от контролния орган. Няма събрани никакви доказателства в каква степен е била намалена светлопропускливостта на страничните стъкла на автомобила марка „Л. Авиатор“, управляван от И. Т. Г. (напр. посредством фотометър за измерване интегралния коефициент на пропускане във видимия спектър „TRANSPI – 1“), а свидетелката Е. В. С. излага единствено субективната си преценка за това обстоятелство. Съдът намира, че нарушението не е доказано по несъмнен начин, защото при наличие на затъмняване, същото не може да се базира само на личните възприятия на служителя.
Доколкото, констатацията за намалена прозрачност на автомобилните стъкла, не се основава на направена и документирана в съответствие с нормативните изисквания проверка с техническо средство, при издаването на наказателното постановление са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които са довели до неговата незаконосъобразност.
Доказателствената тежест за установяване на всички елементи от състава на нарушението лежи върху административнонаказващия орган. Лицето не е длъжно да доказва, че светлопропускливостта на стъклата на автомобила отговаря на нормативните стойности. Санкция може да бъде наложена само въз основа на доказани факти, а не на предположения.

В заключение, решението е неправилно на основание чл.348, ал.1, т.1, във вр. ал.2 от НПК и по реда на чл.221, ал.2 АПК следва да бъде отменено. Спорът подлежи на разрешаване по същество, като се постанови цялостна отмяна на наказателния акт. Не се констатираха служебно основанията за касирането му по см. на чл.218, ал.2 АПК, във вр.чл.209, т.1 и т.2 АПК.
При този изход на делото, в полза на И. Т. Г. се присъждат разноски за реализирана правна защита и съдействие от адв. Г. Н. Б. пред двете инстанции. Съгласно чл.18, ал.2, във вр. чл.7, ал.2, т.1 от Наредба № 1/09.07.2004г. за възнаграждения за адвокатска работа, сумата се определя общо на 409, 03 евро, като се уважава възражението на ответника за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар от 555,65 евро. Делото не се отличава с фактическа и правна сложност, проведено е било по едно открито заседание пред СРС и АССГ, на които процесуалният представител не се е явил, а защита е извършена, само посредством доводи, съдържащи се в писмени бележки.
По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III касационен състав на основание чл.221, ал.2, във вр. чл.222, ал.1 АПК, във вр.чл.63в ЗАНН

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение № 1930 от 02.06.2026г., постановено по нахд № 18063/2025г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 22-и състав, като вместо него постановява:
ОТМЕНЯ наказателно постановление № 25-4332-023491/17.09.2025г. на началник група в отдел „Пътна полиция“- СДВР, с което на И. Т. Г. ЕГН [ЕГН] на основание чл.185 ЗДвП е наложена глоба в размер на сумата от 20, 00 лева /10,23 евро/ за нарушение по чл.105, ал.1 ЗДвП.
ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи с адрес: [населено място], [улица], да заплати на И. Т. Г. ЕГН [ЕГН] сумата от 409, 03 евро (четиристотин и девет евро и три цента), на основание чл.63д, ал.1 от ЗАНН.
РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.
2.